

Кривич Я.М., аспірантка кафедри менеджменту Державного вищого навчального закладу «Українська академія банківської справи НБУ»

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ УСТАНОВИ

Збільшення кількості кредитних установ, поступове підвищення вимог до якості їх послуг, а також формування ефективного ринку банківських послуг вимагає від банків розробки та реалізації інноваційних заходів та накопичення потенціалу інноваційного розвитку.

Управління інноваційною діяльністю представляє собою досить складний процес, який є невід'ємною складовою системи управління банком. Нажаль, у більшості українських банків процес управління інноваціями зорієнтований лише на вирішення поточних завдань, а його якість не відповідає світовому рівню та загальнонаціональним потребам розвитку банківської системи. В той же час, практика функціонування провідних банків розвинутих країн світу свідчить, що їхні успіхи значною мірою пов'язані з розробкою цілісної системи управління інноваціями. В цих банках створена така інноваційна структура і культура управління, в якій напрями хронологічного розвитку інтегруються у загальні стратегічні плани, політика зростання безпосередньо пов'язана з постійною розробкою перспективних продуктів та проникненням у нові сфери бізнесу. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває питання управління інноваційним потенціалом банку.

Інноваційний потенціал фінансово-кредитної установи – це сукупність взаємопов'язаних у певних соціально-економічних формах ресурсів банківської установи та її потенційних можливостей, які за певних діючих внутрішніх і зовнішніх чинників інноваційного середовища можуть бути спрямовані на ефективну реалізацію перспективних інноваційних фінансово-кредитних послуг, з метою задоволення нових потреб клієнтів банку та поліпшення ефективності функціонування банківської установи в цілому.

На рис. 1 представлена структура інноваційного потенціалу банківської установи. В її основу автором покладено ресурси, використання яких направле- не на отримання певного результату. Причому, слід зауважити, що формування та використання інноваційного потенціалу кредитної установи відбувається під впливом не лише зовнішніх, але і внутрішніх чинників. Окремо взяті складові інноваційного потенціалу одночасно являються складовими і інших потенціа- лів.

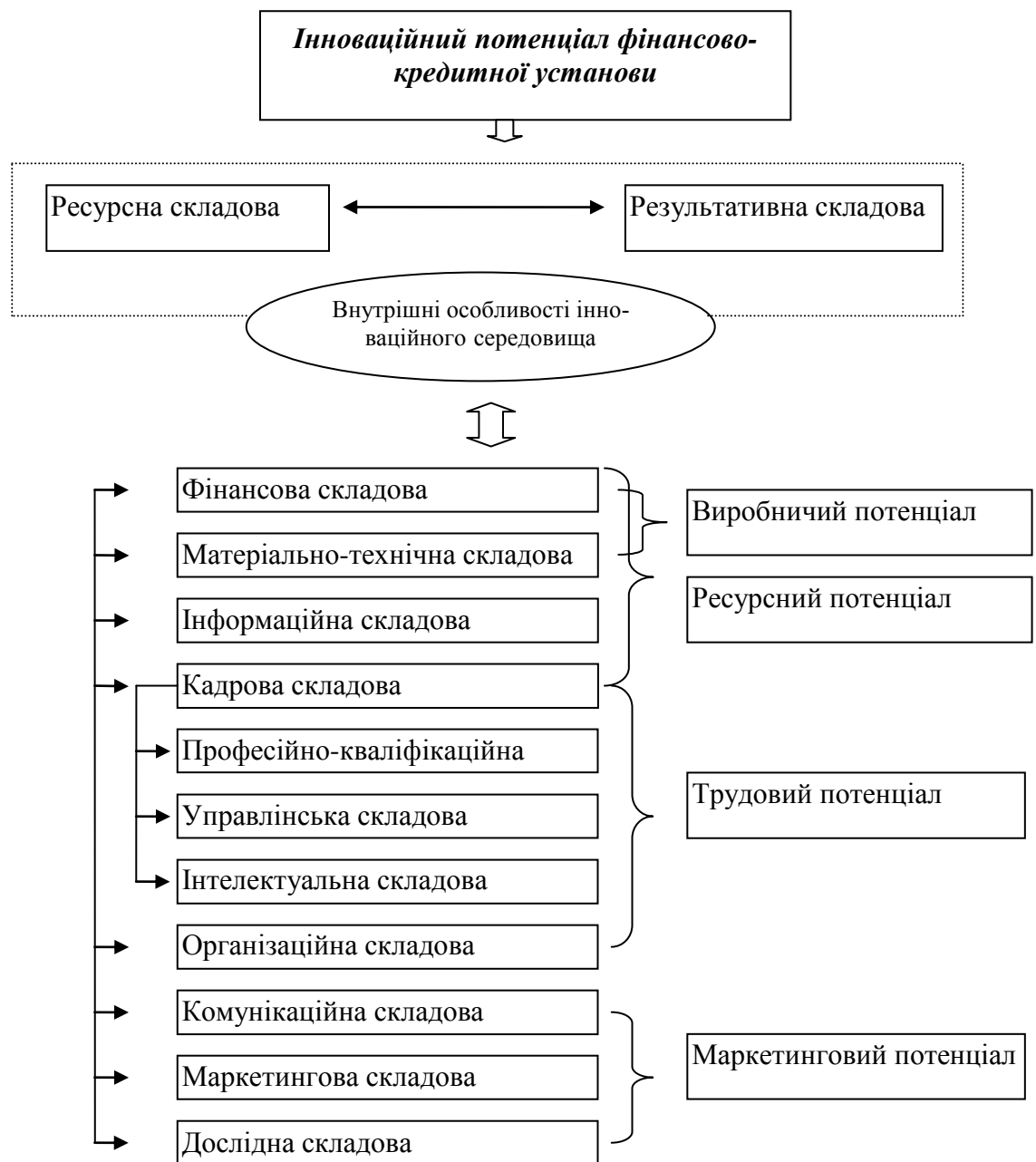

Рис. 1. Структура інноваційного потенціалу банківської установи

Систему управління інноваційним потенціалом можна розуміти як сукупність принципів, методів та організаційних механізмів реалізації управлінських рішень, використання яких забезпечує формування інноваційного потенціалу та його найбільш ефективне використання. А також до системи управління інноваційним потенціалом, на нашу думку, слід віднести оцінку його адекватності, тобто необхідно постійно досліджувати не лише сам інноваційний потенціал, але і всі потенційні можливості банківської установи в цілому.

Принципи – це загальноприйняті правила поведінки господарюючого суб'єкта, які він має визначити для себе і в подальшому застосовувати з метою ефективного функціонування. Основними принципами управління інноваційним потенціалом фінансово-кредитної установи ми пропонуємо вважати: принцип реальності (робота у межах реально наявних ресурсів); принцип перспективності (формування на основі інноваційного потенціалу стратегічних альтернатив розвитку кредитної установи, прогнозування потенційних змін у її розвитку); принцип ендогенності (проведення чіткого розмежування між інноваційним потенціалом та ринковим); принцип релевантності (співвідношення потенціалу та цілей).

Управління інноваційним потенціалом банківської установи, на нашу думку, нерозривно пов'язане зі стратегічним плануванням. Цей взаємозв'язок дозволяє розглядати процес управління інноваційним потенціалом кредитної установи як динамічний нерозривний ланцюг відразу декількох структурних елементів, взаємодія яких забезпечує ефективність системи управління інноваційним потенціалом банку в цілому.

Схематично процес управління інноваційним потенціалом банківської установи представлений на рис. 2.

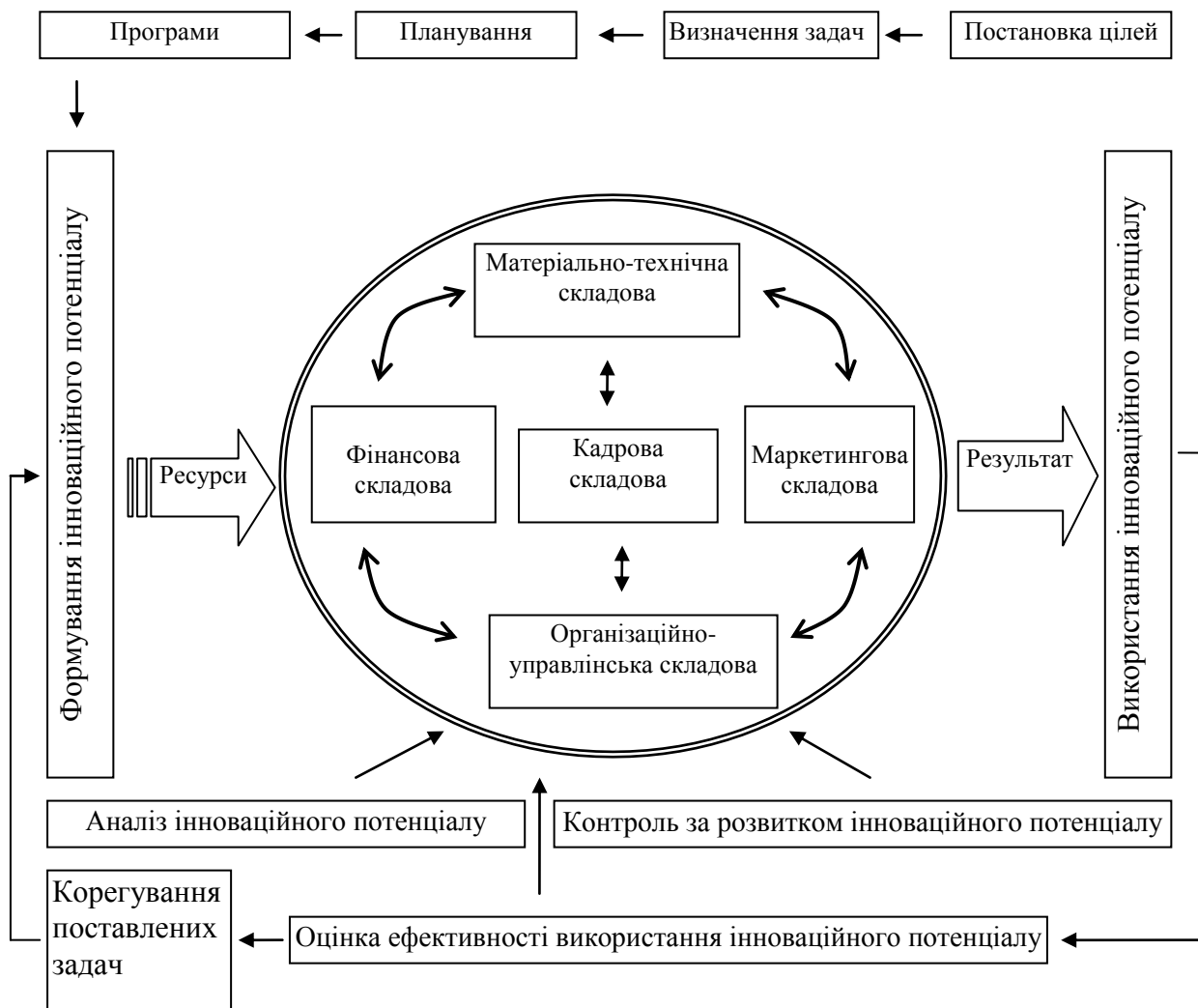

Рис.2. Комплексна система управління інноваційним потенціалом банку

Таким чином, ми бачимо, що управління інноваційним потенціалом фінансово-кредитної установи є досить складним та багатограним процесом. Однак, незважаючи на це, банківські установи все ж є мусять переходити до інноваційного шляху розвитку та, що особливо важливо, розвивати свій інноваційний потенціал, особливо за сьогоdnішніх умов, коли спостерігається з одного боку різке зростання кількості кредитних установ, а з іншого – стійка тенденція до тотально захоплення вітчизняного банківського ринку іноземними гравцями. За таких умов, впровадження інновацій, є найдієвішим та найефективнішим інструментом в конкурентній боротьбі, оскільки саме вони дозволяють обійти суперника за рахунок застосування більш ефективного технологічного процесу, або завоювання ще не освоєної ринкової ніші.